

i §§ 5 ff. foreslaas oprettet, samt af de foreslaaede til Ministeren afgivne Halvaarsberetninger angaaende Bankens og Afviklingsafdelingens Virksomhed. Naar en saadan Ordning tilvejebringes, skønnes Rigsdagens nuværende Landmandsbankudvalg at kunne ophæves, hvilket sker ved Ændringsforslagets § 11.

Det er, som det fremgaar af Bestemelsen om, at Aktierne vil være at afhænde, Ordningens Formaal, at Banken skal overgaa til at være en privat Bank med en af Statsmagten uafhængig Ledelse, men der har indenfor Udvalget været afvigende Opfattelser med Hensyn til, hvor hurtigt Afhændelsen af Aktierne bør søges gennemført.

Gennem Oprettelsen af den i § 5 og følgende Paragraffer omhandlede Afviklingsafdeling indenfor Banken er det bl. a. tilsigtet at frigøre denne for Engagementer m. v., hvis Forbliven i Banken kunde befrygtes at ville være uheldig. Disse Engagementer vil herefter være at overvaage af den af Staten for Afviklingsafdelingen udpegede særlige Ledelse, hvis Opgave det er at drage Omsorg for, at Statens Interesse i at faa det bedst mulige Resultat ud af de paagældende Engagementer sker Fyldest. Overskud eller Underskud paa disse Engagementer tilfalder, henholdsvis dækkes af Staten og paavirker saaledes ikke den fortsættende Banks Stilling.

Ifølge Ændringsforslagets § 9 paahviler det Landmandsbankens Ledelse at drage Omsorg for i Tiden indtil Statsgarantiens Bortfald, den 1. April 1932, at hidføre den størst mulige Begrænsning af Statsgarantien, f. Eks. gennem Oprettelse af Indskudsafdelinger uden Statsgaranti for Folio- og Kontokurant m. v. Inden 1. April 1930 vil videre Forskrifter til Begrænsning af Statsgarantien, derunder Fastsættelse af det Tidspunkt, fra hvilket Banken overhovedet ikke modtager nye Indskud mod Statsgaranti, være at fastsætte af Ministeren for Industri, Handel og Søfart efter Samraad med Bankraadet. Dette har overfor Udvalget tilkendegivet som sin *bestemte Opfattelse*, at det paa det foreslaaede

Grundlag vil være muligt at lade Statsgarantien falde bort den 1. April 1932.

Under Udvalgets Forhandlinger har man drøftet, paa hvilken Maade særlige Indtægter skal tilvejebringes til Forrentning og Afdrag af det Statslaan, som vil være at optage til Dækning af de med den foreslaaede Ordning forbundne Udgifter, og som Resultat af disse Drøftelser er det i Ændringsforslagets § 12 paalagt Finansministeren at fremsætte Lovforslag i saa Henseende ved den ordinære Rigsdagsamlings Begyndelse i Oktober 1928. Finansministeren har tilkendegivet, at de under Forhandlingerne fra enkelt Side fremførte Tanker, hvorefter den af Staten tegnede Aktiekapital skulde søges fordelt paa nærmere angiven Maade blandt Landets større Skatteydere, vil blive inddraget under de Overvejelser og Undersøgelser, som i Sommerens Løb skal finde Sted om hele Dækningsspørgsmaalet.

Indenfor Udvalget forudsætter man, at Landmandsbankens fremtidige Ledelse — ligesom det tidligere er sket — vil stille sig forstaaende overfor Henvendelser fra interesserede Kredse om Overgang af visse af Bankens Filialer — navnlig de i en forholdsvis ny Tid erhvervede — til selvstændig Virksomhed eller til stedlige Banker i Tilfælde, hvor naturlig Basis for saadant er til Stede, og hvor Overgangen kan ske paa tilfredsstillende Vilkaar uden at skade Landmandsbankens Forretning.

Et *Mindretal* (Fr. Andersen [Kh.-Frb. ø. Stkr.], Andreasen, H. P. Hansen, Hauge, Hans Nielsen og Stauning) har ønsket afgjort, paa hvilken Maade de ved den heromhandlede Lov fastslaaede Udgifter efterhaanden skal dækkes, og beklager, at Ministeriet ikke har truffet Forberedelser til en saadan Lovgivning. Mindretallet mener, at Dækningen hovedsagelig bør foregaa ved rimelige Afgifter paa Arv og Formue, maaske suppleret med nogen Afgift paa Indkomsten, og er saaledes enig med et andet Mindretal (Zahle) om de herom fremsatte Underændringsforslag.